

Er gebeurt nooit iets...

Rede van de voorzitter prof. ir. M. M. G. R. Bol gehouden op de 63ste najaarsbijeenkomst van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging op 12 november 1987 te Ugchelen

Dames en heren, hartelijk welkom, in het bijzonder ook de voorzitter van de Bosbouwvoorlichtingsraad de heer Borgman, en de vertegenwoordiger van het College van B. en W. der Gemeente Apeldoorn.

Een voor de bosbouw rustig half jaar ligt achter ons. Een rustige begrotingspost voor bosbouw in de *Rijksbegroting 1988* plus een rustige Kamerbehandeling, waarbij bosbouw dit jaar nauwelijks aan de orde kwam. Een novum was dat bosbouw in de Algemene Beschouwingen werd genoemd, in relatie tot het Meerjarenplan Bosbouw, bosverjonging, bosaanleg en de hout-zelfvoorzieningsgraad van 25%.

Echter geen structureel verhoogd budget waarom uit verschillende hoek, o.a. van de KNBV, was gevraagd, geen desbetreffend voorstel uit politieke hoek om de realisering van het Meerjarenplan Bosbouw stevige handen en voeten te geven. Wel "in lijn liggende" kortingen volgens de meerjarenraming. Een rustig - gevaarlijk rustig - half jaar. Na aanvaarding van het MJP - en de bijbehorende begrotingspost nu - zeg ik met Marnix Gijsen: "Er gebeurt nooit iets, er bestaan enkel toestanden". Plotselinge ontlading en berustende wanhoop. Het op de begroting 1988 uitgetrokken bedrag voor de uitvoering van de bijdrageregelingen in de bosbouw is slechts toereikend om de vaste bijdragen op grond van de Beschikking bosbijdragen te betalen en de noodzakelijke herbebossing mogelijk te maken. Voor de uitvoering van onrendabele werkzaamheden zal in feite geen geld beschikbaar zijn. De bosbouwsector dient er op aan te dringen ook deze categorie subsidiabel te houden, met vermindering van financiële uitwisseling met de vaste bijdragen, die als een zwaard van Damocles boven dergelijke acties hangt.

Het minimaal noodzakelijke onderhoud van bossen is in de huidige opzet niet gewaarborgd. Het werkvolume, dat dit jaar al afnam, zal verder terugvallen met als gevolg dat er arbeidsplaatsen verloren gaan. Met het vertrek van ervaren werknemers brokkelt de vakbekwaamheid in de bosbouwsector af. Een uitermate zorgwekkende ontwikkeling.

Tegen het ambitieuze Meerjarenplan Bosbouw steekt het werkelijke beleid dat de overheid voert uiterst pover af. "Ach, Caesar droeg wel een lauwerkrans om zijn

kaalheid te camoufleren" (Marnix Gijsen: Er gebeurt nooit iets.). Weliswaar heeft de minister in de Tweede Kamer de instelling van een uitvoeringsprogramma Meerjarenplan Bosbouw aangekondigd, waarop door de Stichting Bos en Hout en door het Platform Hout (waarover later meer) werd aangedrongen, maar als de financiële middelen ontoereikend zijn, moet worden gevreesd dat ook dat plan geen oplossing zal bieden voor de enorme problemen van het bosbouwbedrijfsleven. Betwijfeld moet eveneens worden of de aangekondigde herziening van de structuur van de bijdrageregelingen met betrekking tot het bos, welke er op is gericht de continuïteit in de sfeer van de uitvoering te waarborgen, daadwerkelijk effect kan sorteren als het wezenlijke probleem - het tekort aan financiële middelen - niet wordt weggenomen.

De vraag dringt zich op wat het effect van de problemen rond de bosinstandhouding zal zijn op de uitbreiding van het bosareaal. Gevreesd moet worden dat het beleid dat gevoerd wordt ten aanzien van het bestaande bos alleen maar een ontmoedigend effect zal hebben op degenen die spelen met de gedachte om nieuwe bossen aan te leggen. Voegt men hierbij het feit dat voor de in het Meerjarenplan Bosbouw voorziene aanleg van nieuwe bossen ook onvoldoende middelen beschikbaar zijn, dan wordt de zorgelijke situatie van de bosbouwsector nog duidelijker. Schril contrast met het subsidiebeleid van de Britse regering m.b.t. bebossing van uit productie te nemen landbouwgronden. De oorspronkelijk beraamde subsidies zijn in zeer positieve zin bijgesteld; ze variëren blijkens ontwerp van Wet tussen f 340,- en f 646,- per jaar per ha gedurende dertig jaar, of bij eik en beuk over niet minder dan veertig jaar (volgens onze eenmalige f 3000-regeling).

Bij de bosaanleg legt de memorie van toelichting prioriteit bij de Randstad. Ook voor een aantal in het MJP opgenomen lokaties buiten de Randstad komen thans plannen tot ontwikkeling, en wel nabij grotere steden als Groningen, Leeuwarden en 's Hertogenbosch. De realisering van deze plannen wordt echter financieel afhankelijk gesteld van de voortgang van het Randstad-programma.

Minister Braks heeft in de Vaste Kamercommissie voor

Landbouw gesteld dat de subsidieregeling van *werkgelegenheidsprojecten in de bosbouw* niet zorgvuldig genoeg is *uitgevoerd*. Er is *geen* sprake geweest van op grote schaal slecht besteden van gemeenschapsgelden. Er zijn werkzaamheden uitgevoerd die niet of niet geheel onder de regeling vielen, werkzaamheden die overigens wel positieve effecten hebben opgeleverd. De minister kondigde terugvordering van ten onrechte verstrekte subsidies aan. De kwalificatie fraude is naar zijn stellige overtuiging niet op zijn plaats. Daarom kan dit uiterst vervuiling thema op zijn plaats. Rust derhalve, ook aan dat front. De bosbouw en bosbouwers zijn in ruime mate de Levieten gelezen: thans zijn we gereinigd en ontzondigd!

Ook met betrekking tot de *gezondheidstoestand der bossen* is er - althans zo lijkt het - rust. Voor groveden lijkt dit jaar geen verdere achteruitgang te constateren. Als gevolg van nat voorjaar en natte zomer? Het beeld van andere soorten - vooral loofhout - is niet bemoedigend. Uit de Bondsrepubliek Duitsland worden eendere geluiden opgevangen. Gaan onze bossen rustig ter ziele?

De indruk bestaat dat aandacht en actie gebukt gaan onder gewenning. Dat zou levensgevaarlijk zijn. Het is aan de bosbouw de belangstelling voor het vitaliteitsvraagstuk van bossen te vitaliseren.

Aan de zijde van maatregelen is er ook rust. In de memorie van toelichting blijft de vitaliteitstoestand een punt van zorg. De proef van Staatsbosbeheer in de Peel - SBB hield daarover op 5 november een persconferentie en demonstratie - zal in de loop van 1988 inzicht moeten geven in het effect van mineraalgiften en bekaliking. Op 20 november houdt het Nederlands Meststoffen Instituut een symposium "Bosbemesting", waar uitkomsten van recente bosbemestingsproeven, inclusief de effecten op flora en bodem, worden gegeven. Daaraan zouden nog effecten op kwaliteit van het grondwater moeten worden toegevoegd.

Aan de LU is door W. A. H. Asman een proefschrift verdedigd, dat de kringloop van ammoniak in de atmosfeer - essentieel onderdeel van het zure regen-onderzoek - in beeld brengt. Ammoniak in bossen kan aanleiding geven tot magnesium- en kaliumgebrek, waardoor de naalden te vroeg afvallen. De bomen kunnen door ammoniak ook voor andere stoffen zoals ozon of voor droogte, vorst of schimmelziekten gevoeliger worden.

Gelukkig zijn er niet alleen zorgwekkende zaken te melden. Hoopgevende ontwikkelingen doen zich ook voor. In dit verband kan met voldoening worden gemeld dat het voorstel van Wet tot wijziging van de *Natuurschoonwet 1928* op 14 september jl. na een lange wachttijd bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal

is ingediend. Het wetsvoorstel voorziet in een verruiming van de fiscale faciliteiten voor NSW-landgoederen op het gebied van de vermogensbelasting en het successierecht. Voor de heffing van die belastingen wordt de waarde van opengestelde landgoederen gesteld op nihil, terwijl bij niet-opengestelde landgoederen wordt uitgegaan van de helft van de bestemmingswaarde. Voor de opengestelde landgoederen wordt thans uitgegaan van $\frac{1}{4}$ van de bestemmingswaarde en voor niet-opengestelde landgoederen van $\frac{2}{5}$ van de bestemmingswaarde. Tegenover de verruiming van de fiscale faciliteiten staat een aanscherping van onder meer de rangschikkingscriteria. Het is te hopen dat het wetsvoorstel zo spoedig mogelijk het Staatsblad bereikt.

Het is wellicht ook zinvol melding te maken van de indiening van het voorstel van Wet houdende regels met betrekking tot de *Waterschappen*. Naar aanleiding van dit wetsvoorstel heeft het Bosschap op 23 september 1987 gewezen op de veelvuldig voorkomende ondervetegenwoordiging van eigenaren van bossen in de besturen van de waterschappen. Tengevolge van die ondervetegenwoordiging hebben zij vaak nauwelijks of geen zeggenschap binnen de waterschappen, hoewel zij wel worden betrokken in de omslagheffing. De hoogte van de omslag wordt vaak als onevenredig ervaren, omdat de meeste werkzaamheden van waterschappen worden uitgevoerd ten profijte van land- en tuinbouw. Dit laatste wordt in de Memorie van Toelichting ook onderkend.

Tegen de achtergrond van deze onbevredigende situatie heeft het Bosschap er onder meer voor gepleit dat de eigenaren van bossen naar rato van het areaal bos, dat binnen een waterschap is gelegen, vertegenwoordigers in het waterschapsbestuur mogen benoemen binnen de categorie "zakelijk gerechtigden tot ongebouwde onroerende zaken". Indien hantering van deze regel niet tot bestuursparticipatie leidt en op grond van de concrete situatie toch bestuursparticipatie gewenst is, moet de mogelijkheid tot participatie via een kwaliteitszetel worden geopend, aldus het Bosschap.

Verder pleitte het Bosschap er voor in de wet vast te leggen dat de classificatie van gronden voor de omslagheffing gebaseerd dient te zijn op het profijt dat de gronden hebben van de waterschapsactiviteiten.

De *Bosbouwvoorlichtingsraad* - waarin de KNBV is vertegenwoordigd - gaat de werkzaamheden in wat gewijzigde organisatorische vorm voortzetten. De Directeur-Generaal Landelijke Gebieden en Kwaliteitszorg draagt het voorzitterschap over aan de heer Borgman, lid van de Eerste Kamer. Het secretariaat - eerder in handen van de Directeur van het Staatsbosbeheer - wordt van die Dienst onafhankelijk(er). De Nederlandse Vereniging van Beseigenaren staat een der twee zetels

af ten behoeve van de houtverwerkende industrie. De Raad komt door deze wijziging wat vrijer t.a.v. het Ministerie te staan en verbreedt de "span of control".

De voorheen voorgenomen scheiding van bosbouw en landschapsbouw op het departement gaat niet door. Beide taken zullen worden ondergebracht bij de *beleidsdirectie bos- en landschapsbouw*. Er is sprake van dat ook het Consulentenschap voor Stedelijk Groen tot die Directie zal gaan behoren.

Binnen een zogenaamde *afdeling bosbouwambachten* in oprichting bij het Bosschap wordt sedert begin van dit jaar samengewerkt tussen de organisaties waarop het Bosschap steunt, het Staatsbosbeheer en de Algemene Vereniging Inlands Hout als representant van de loonbedrijven in de bosbouw. Het is de bedoeling dat aan het einde van dit jaar een evaluatie zal plaatshebben van deze samenwerking. Op basis daarvan zal worden beslist of de voorlopige samenwerking in een definitieve wordt omgezet, hetgeen er op zou neerkomen dat de basis van het Bosschap zou worden verbreed. Dit zou de belangenbehartiging van de bosbouwsector belangrijk kunnen versterken.

Binnen de afdeling bosbouwambachten i.o. wordt onder meer onderzocht of het mogelijk is te komen tot een vrijwillige erkenningsregeling voor bosbouwambachtondernemingen. Een dergelijke erkenningsregeling zou moeten bijdragen tot de zo noodzakelijke gezondmaking van de sociale en economische structuur van de bosbouwsector. In het belang van de bosbouwsector is het te hopen dat de op gang gekomen samenwerking zal worden voortgezet en dat de vrijwillige erkenningsregeling tot stand zal komen. De minister van LV wil "erkende" bedrijven (nog) niet voor te subsidiëren werkzaamheden verplicht stellen.

Er is een "Stichting Groene Raad" opgericht, die op nationaal en internationaal niveau het overleg over het algemeen beleid en vaktechnische zaken, het vakgebied in de groene sector betreffende, wil coördineren en een adequaat overheidsbeleid wil stimuleren. De Raad lijkt een zwaartepunt te hebben in de hovenier- en groenvoorzieningssector.

Een in het leven geroepen *Vereniging van bosbouwkundige adviseurs en uitvoerders* (VBAU) wil belangen behartigen van de bedrijven en werkenden in dat vakgebied, alsmede het maatschappelijk belang van, de commerciële verhoudingen binnen, en het doelmatig functioneren van de bedrijfssector bewaken. Het werk van VBAU zou kunnen bijdragen tot een betere structuur in de sector. Tenslotte is opgericht een "Platform Hout", dat vanuit de grote directe belangen, die de aangesloten bedrijven hebben bij de productie van hout in het Neder-

lands bos, zich intensief met de ontwikkelingen rond het bos gaat bezig houden.

Voor wat betreft het *Nederlands Bosbouw Tijdschrift* heeft de KNBV in de najaarsbijeenkomst 1987 een belangrijk besluit genomen. Het Bestuur is gemachtigd stappen te nemen om het tijdschrift - "waarin opgenomen" "De Populier" - zo te reconstrueren, dat het actueler, beter afgestemd op de doelgroepen vakgenoten, politieke beslissers en feitelijk geïnteresseerden, daarmee invloedrijker kan zijn. Daarbij ligt verbinding met een uitgever, professionele redactionele inbreng en exploitatie in het voornemen. Karakter en kwaliteit van het tijdschrift zullen worden bewaakt door een redactieraad.

Over de uitgave van een jaarlijks, strikt wetenschappelijk nummer is overleg gaande. Het is de bedoeling te trachten in de nabije toekomst de basis van het tijdschrift verder te verbreden. Tezijntijd zal daarover door het Bestuur aan de ledenvergadering worden gerapporteerd, zullen mogelijkheden worden voorgelegd. Intussen, het model waartoe nu is besloten, lijkt een goed model, ook voor uitbouw. Natuurlijk is niet alles ideaal.

De ontwikkelingen rond het *bosbouwkundig onderzoek* baren eveneens zorgen. Als de voortekenen niet bedriegen zal De Dorschkamp na het vertrek van het landschapsbouwonderzoek, met iets verminderde personeelsformatie het onderzoek moeten verrichten op het gebied van bosbouw, stedelijk groen en bedrijfskundige aspecten van het natuurbeheer. Het feit dat twee nieuwe taken zullen moeten worden opgevat, moet er wel toe leiden dat het onderzoek op het gebied van de bosbouw onder druk zal komen te staan. Dat dit gebeurt op het moment dat de bosbouw toch al in de kou staat, is extra zorgwekkend en moet een aansporing inhouden voor allen die het bos en de bosbouw een warm hart toedragen zich in te zetten voor het behoud van adequaat onderzoek op bosbouwkundig gebied. Ik verwijs daarbij naar een eerder initiatief van onze vereniging.

Instellingen van *Hoger Beroepsonderwijs* - en daarmee de Hogeschool Velp - hebben er van de Minister een nieuwe taak bijgekregen, nl. het verrichten van onderzoek. Als voorwaarde is gesteld samenwerking binnen het HBO, zowel als extern met universiteiten.

De *Stichting Bevordering Houtproductie Nederland* tracht o.a. kleinschalig bosbezit - landelijk ca. 50.000 ha - voor de houtproductie te activeren. Na Brabant en omgeving en Apeldoorn wordt nu in Drenthe een haalbaarheidsonderzoek verricht.

De markt voor Nederlands rondhout najaar 1987

Internationaal

De publikaties van het ECE Timber Bulletin en de jaar-

lijkse vergadering begin oktober van het ECE Timber Committee in Genève hebben een aantal ontwikkelingen van de voorbije jaren bevestigd; Celstof- en papierfabrieken concurreerden in zodanige mate met naaldhoutzagerijen om hout, dat daarvoor de beschikbaarheid van zaaghout beperkt raakte en het rendement van de zagerijsector in het gedrang kwam. Het *verbruik* in Europa van gezaagd naaldhout naderde met 78 miljoen m³ het topniveau van 1980.

Door deze ontwikkelingen bleef evenwel de *productie* in de belangrijkste Europese exportlanden: Zweden, Finland en Oostenrijk 12% beneden het topjaar 1980. Daarentegen hield de rest van Europa het hoge productieniveau van 1980 vast. De inmiddels tot meer dan 7 miljoen m³ gezaagd naaldhout opgelopen invoerbehoefte van Europa wordt voor circa 2/3 door Rusland en voor 1/3 door Canada gedekt. Hoewel het houtverbruik van de celstof- en papierindustrie minder snel groeide dan de productie van papier (er wordt meer houtslip en minder celstof gebruikt en er wordt meer aan hergebruik van papiervezels gedaan), is het pulphoutverbruik met 178 miljoen m³ in Europa exclusief USSR (inclusief 40 miljoen m³ voor spaan- en vezelplaat) op recordniveau.

Europa vertoont inmiddels een importsaldo van ruim 10 miljoen m³ (27 miljoen import en 17 miljoen export). Opvallend daarbij is dat traditionele exportlanden met een snel expanderende pulp- en papierfabricage thans importeurs van pulphout zijn geworden: Zweden, Finland en Oostenrijk zijn samen goed voor 60% van de hele import van 27 miljoen m³. Oostenrijk en Finland dekken hun importbehoeften vooral bij de burens, Zweden daarentegen koopt pulphout overal op de internationale markten, waaronder in Chili, waar het tegen aanvvaardbare prijzen te koop is en spaart daarmee de eigen grondstofbron.

Bij de ontwikkeling van de pulphoutprijzen zijn internationaal twee bewegingen vast te stellen: de prijzen voor naaldhout-pulphout kruipen geleidelijk naar de prijzen voor zaaghout toe en de prijzen voor loofhout-pulphout: beuk, berk, eucalyptus (géén eik) stijgen sneller dan die voor naaldhout en zijn bezig de laatste in te halen.

Regionaal

In de regio Bondsrepubliek-Benelux, waar de spaanplaatproductie zeer dominant ontwikkeld raakte, volgen de prijzen voor pulphout de internationale trend (nog) niet. Het stabiele productieniveau van de spaanplaat bij overcapaciteit van de fabrieken drukt de prijsniveaus voor de platen. In de regio groeit de capaciteit van celstof en papier en vroeg of laat mag worden verwacht dat dat tot een opwaartse prijstendens voor pulphout gaat lei-

den. In de regio bleven calamiteiten van enige omvang in het bos uit: ook de oogst als gevolg van aan luchtverontreiniging toegeschreven schade aan bossen was slechts een fractie van de normale oogst en veroorzaakte geen marktverstoringen. Het comité van specialisten van het Timber Committee voorziet zulke verstoringen evenmin in de nabije toekomst.

Nederland

Op 21 oktober jl. heeft ZKH Prins Claus bij Parenco de nieuwe tweede Papiermachine feestelijk in gebruik gesteld. Daarmee is Parenco één van de grootste krantenpapierindustrieën van Europa geworden. De productiecapaciteit aan krantenpapier en andere houthoudende papersoorten is verdubbeld en op 400.000 ton/jaar gekomen. In 1979 bedroeg deze 60.000 ton. Met de verdubbeling van de uitbreiding was een investering van 460 miljoen gulden gemoeid. De vezelgrondstof wint Parenco uit ca. 500.000 m³ hout (70% grenen, 30% vuren) en ca. 200.000 ton oud papier (Nederland oogst ± 750.000 m³ naaldhout per jaar). Parenco's belangstelling - Platform Hout - voor het Meerjarenplan Bosbouw ligt voor de hand. Met KNP-Maastricht, die in 1986 een capaciteit voor 200.000 ton gestreken tijdschriftenpapier in gebruik nam (houtverbruik overwegend vuren), beschikt Nederland over technologisch hoogwaardige fabrieken waar aan de primaire grondstof hout veel waarde wordt toegevoegd. Te hopen valt dat de primaire grondstof daarvan zal weten te profiteren. Willemsen Naaldhout BV verlegde de gehele zaagcapaciteit voor naaldhout naar Beuningen aan de Waal. De capaciteit in Wolfheze werd omgebouwd en geschikt gemaakt voor het zagen van populier. Inmiddels is de productie ter hand genomen.

Het verkoopseizoen 1987-1988 is geopend o.m. met een aantal openbare inschrijvingen door het Staatsbosbeheer. De resultaten liggen in lijn met die van voorgaande jaren.

Bijdragen tot verdieping van kennis van bosbouw en bosproducten worden in de laatste jaren in toenemende mate geleverd via proefschriften. Verheugende ontwikkeling. Voorbeelden dit jaar: de dissertatie van F. Beekman over "Soil Strength and Forest Operations", mechanisatie en bodemverdichting in bossen, en om weer aansluiting te krijgen bij het onderwerp hout: dinsdag a.s. verdedigt L. H. G. Slangen zijn proefschrift "De prijsvorming van hout uit het Nederlands bos".

Dames en heren,

Nogmaals welkom op onze najaarsbijeenkomst en ik wens u alvast - voor wat de bosbouw betreft - een onrustig/dynamisch 1988!

Van Asperen nieuwe directeur Staatsbosbeheer

Met ingang van 16 maart 1988 zal dr. ir. H. S. van Asperen in dienst treden van het Ministerie van Landbouw en Visserij als directeur van het Staatsbosbeheer. Hij volgt hiermee ir. M. Heuver op, thans tijdelijk belast met de leiding van het Staatsbosbeheer, die op diezelfde datum de functie van plaatsvervangend Directeur-Generaal Landelijke gebieden en kwaliteitszorg van het Ministerie van Landbouw en Visserij op zich zal nemen.

Na het behalen van het kandidaatsexamen technisch-economische bosbouw in 1963 studeerde Van Asperen een jaar aan de "Ecole Nationale des Eaux et Forêts", te Nancy - Frankrijk. Deze studie werd afgesloten met het behalen van een "certificat de capacité en technologie forestière". De studie aan de Landbouwhogeschool werd in 1966 "met lof" afgesloten, met als afstudeervakken: bosexploïtatie, boshuishoudkunde en wegen waterbouwkunde. In 1983 promoveerde hij aan de Landbouwhogeschool op een proefschrift "Samenhang ontwerp - uitvoering bij het scheppen en instandhouden van groenvoorzieningen".

Promotoren waren prof. ir. M. M. G. F. Bol, hoogleraar in de bosbouwtechniek Landbouwhogeschool, prof. drs. A. A. Kampfraath, hoogleraar in de industriële bedrijfskunde en de organisatieleer Landbouwhogeschool en prof. dr. F. M. Maas, hoogleraar landschapskunde Technische Hogeschool te Delft.

In 1965 trad hij als projectmedewerker in dienst bij het "International Labour Office" in Genève - Zwitserland, en werd belast met de organisatie van een tentoonstelling met betrekking tot de thema's: de opleiding van bosarbeiders en veiligheidsaspecten bij het werken in het bos. Deze tentoonstelling werd gehouden ter gelegenheid van het Wereld Bosbouwcongres.

In 1966 trad hij als ingenieur in dienst bij het Centre Technique Forestier Tropical, in Tananarive - Madagascar. Hij werd belast met een haalbaarheidsstudie voor een te vestigen papierindustrie, voor zover het de toelevering van de grondstof hout betrof. In het kader van deze studie werden opdrachten uitgevoerd in Swaziland en Zuid-Afrika.

Agenda

30 maart 1988

Vijfde themadag bosesystemen-overleg:
"Nieuwe ontwikkelingen in het bosesystemen-onderzoek".

Plaats: Staringgebouw, Wageningen.

Aanvang: 9.30 uur.

Inlichtingen: 08370-19100 tst. 517.

Nadere informatie volgt.

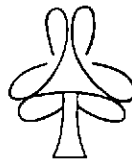
In 1967 werd hij door het Franse ministerie van buitenlandse zaken als adjunct-directeur gedetacheerd bij de "Société Technique de la Forêt d'Okoumé" in Libreville - Gabon. Als zodanig werd hij belast met de uitvoering van het herbebossingsprogramma in het tropisch regenwoud. Jaarlijks werden door deze onderneming 3.000 ha aangeplant en een veelvoud hiervan onderhouden.

In 1970 trad hij in dienst bij het Bureau Berenschot, adviseurs voor organisatie en beleidsvorming te Hengelo. Hij was werkzaam binnen de afdeling bouwbedrijven en adviseerde in het kader van werkorganisatie, projectvoorbereiding, beleidsvorming en produktontwikkeling.

In 1973 werd hij gedetacheerd als senior-adviseur bij de vestiging Berenschot in de Verenigde Staten voor de uitvoering van "start-up" opdrachten. Deze werden gerealiseerd in de glasindustrie en in de chemische industrie. In 1974 werd het "program for executives" gevolgd aan de "Carnegie Mellon University, graduate school of industrial administration", Pittsburgh, Verenigde Staten.

Gedurende de periode eind 1974-1976 was hij werkzaam als projectleider bij bureau Berenschot in Nederland, belast met acquisitie en leiding van diverse adviesopdrachten, o.a. branche-structuur onderzoek, fusie-aangelegenheden en projectorganisatie. Gedurende deze periode werden tevens een aantal opdrachten uitgevoerd in de ontwikkelingslanden, namelijk in Nigeria m.b.t. de inventarisatie van de opleidingsbehoeften in de papierindustrie en de monitoring van een te vestigen papierindustrie, daarnaast in Soedan m.b.t. de energievoorziening op basis van brandhout t.b.v. de baksteenindustrie.

In 1976 werd hij directeur van de dienst beplantingen van de gemeente Breda, waar hij van 1983 tot 1985 adjunct-gemeentesecretaris was. Op dit moment is de heer Van Asperen gemeentesecretaris van Breda.



BOSLAND BV

beheer, advies en uitvoering in bosbouw
Frederikstraat 2a, 6881 SJ Velp Tel. 085 - 640202